

ærede Minister. Det forekommer mig, som det ogsaa blev fremhævet af den sidste ærede Taler, at den ærede Ordfører (Jens Busk) har givet gode Grunde for at henvise dette Andragende, og jeg har ogsaa det Haab, naar Finansudvalget enstemmigt har henvist det, at den højtærede Minister vil tage det under velvillig Overvejelse; og at denne Overvejelse maa føre til et Resultat for deres Vedkommende, er jeg sikker paa, at man fra alle Sider her i Tinget er enig om at ønske.

Lange: Jeg skal ogsaa tillade mig at give dette Andragende min bedste anbefaling. Jeg havde for saa vidt ikke tænkt mig, at dette skulde være nødvendigt, idet jeg mente, at man kun havde at stemme for det; men da det nu er blevet anbefalet fra flere andre Sider, skal jeg ogsaa give det min anbefaling, idet jeg vil hævde, at de Udtalelser, jeg er fremkommen med tidligere overfor Jernbanefunktionærerne, staar jeg ved til enhver Tid. Jeg vil derfor haabe, at dette Andragende maa blive taget under velvillig Overvejelse af den højtærede Trafikminister, og at det maa føre til det ønskede Resultat.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Min Stilling til det atter i Aar indbragte Andragende fra „Dansk Jernbaneforbund“ om Huslejetillæg for nogle af dets Medlemmer har hidtil været, om jeg saa maa kalde det, af formel Natur. Den er gaaet ud paa, at det var for tidligt allerede nu at tage op til Overvejelse en saa vigtig Ændring i den Lønningslov, vi vedtog for 3 Aar siden, og det saa meget mere, som Andragerne selv i deres Andragende have udtalt, at de Grunde, der kunne anføres for deres Ønsker, allerede vare fremførte, da den omtalte Lønningslov var til Behandling her i Rigsdagen. Naar det er Tilfældet, naar Lovgivningsmagten altsaa havde Lejlighed til, inden den vedtog den gældende Lov, at overveje alle de Momenter, Andragerne nu anfører, har det forekommet mig, at der var saa meget mindre Grund til saa hurtigt efter, at Lønningsloven blev vedtagen, at genoptage den til fornyet Overvejelse. En rimelig Frist har det forekommet mig, at man maatte unde Rigsdagen saa vel som Regeringen, naar de efter et vidtløftigt Arbejde vare komne til et Resultat, inden de saa igen begyndte paa at omgøre det. Der er ikke i den Lov, vi her tale om, sat nogen bestemt Frist, inden hvilken den skal re-

videres, saaledes som der er ved Statsbaneorganisationsloven — Fristen er jo der 5 Aar —, men jeg har ganske vist fundet det rimeligt, at man undte Lovgivningsmagten den samme Frist i det mindste med Hensyn til nærværende Lov, som man har forbeholdt sig med Hensyn til den anden. Herefter havde jeg altsaa fundet det rigtigt at vente til ikke den første, men den næste Rigsdagssamling, med at tage dette og maaske andre Spørgsmaal om Ændring i Lønningsloven af 1903 op til Overvejelse. Nu kommer jo imidlertid det højtærede Finansudvalg og foreslaar, at jeg skal optage det til Overvejelse, og da min Stilling altsaa væsentlig gaar ud paa at væge Rigsdagen imod fornyet Ulejlighed med denne Sag, saa kan jeg jo ikke ret vel fastholde denne Stilling. Naar Rigsdagen selv ikke bryder sig om at værges, naar Rigsdagen altsaa gennem sit Finansudvalg og gennem den Afstemning, som nu skal finde Sted, erklærer sig beredt til at gaa ind paa en Overvejelse, saa vil jeg ikke modsætte mig det, saa vil jeg tage Sagen under Overvejelse. Hvilket Resultat jeg da vil komme til, er der jo ingen, der venter eller forlanger, at jeg i Øjeblikket skal udtale mig om.

Jeg skal derfor om Sagens Realitet nøjes med at sige et Par Ord, idet jeg saa vel paa dette som paa ethvert andet Punkt med Hensyn til Realiteten forbeholder mig min fulde Frihed, naar jeg er kommen igennem den Overvejelse, som altsaa forestaar.

Der paaberaabes af Andragerne, at Huslejegodtgørelse havde de før, og det, de ønske, er altsaa kun at faa igen, hvad de have mistet. Ja, ganske sandt, men det var jo Mening med Loven af 1903, at de skulde miste det, fordi det var blevet til en ren Vilkaarlighed; det var svømmet over alle Bredder med disse Husleje- eller Opholdstillæg. Derfor var det, man vilde bort fra dem, og man gjorde det ikke uden at give dem Erstatning derfor. Det blev udtrykkelig udtalt af Ordføreren her i Salen ved Sagens Behandling, at man ved de faste Lønnings Fastsættelse havde taget et skyldigt Hensyn til, at Husleje- eller Opholdstillæget for Fremtiden bortfaldt. Det bortfaldt jo dog ikke helt; i København og paa Frederiksberg have de det endnu. — Dernæst anføres det, at de ved Postvæsenet have Huslejetillæg. Ja, mine Herrer; det have de ifølge den Lov, der samtidig var under Forhandling og samtidig blev vedtagen, om jeg ikke tager fejl, for Postvæsenets Ved-